

ACONTECIMENTOS SOCIAIS DA COMUNIDADE

De 1º de abril a 31 de maio de 1982

BATISMOS - Com alegria registramos os nomes das crianças batizadas.

- 1.- LEONARDO, filho de Antoine Haladjian e de Concetta Santoro H.
- 2.- EDUARDO, filho de Manuel Kassabian Neto e de Margareth Pedace Kassabian
- 3.- JOSE ROBERTO, filho de José Santurian e de Lúcia Augusto S.
- 4.- ROSANE, filha de Bedros Markarian e de Hasmik Markarian
- 5.- FABIANA, filha de Robert Kherlakian e de Joana Maria Biage Kh.

NOIVADO - Parabenizamos o noivado de nossos jovens:

Jorge Behisnelian e Vania Djehdian 22/05/82

CASAMENTOS - Uniram-se com Sacramento do Matrimônio nossos jovens:

- 1.- Aram Dermendjian e Rita Nakashian 17/04/82
- 2.- Paulo Antônio Scheremeta e Cristina Kherlakian 15/05/82
- 3.- Levon Sevzatian e Maria Cristina Santarosa 29/05/82

DÍZIMO

Pedimos a quem ainda não deu sua contribuição do DÍZIMO relativa aos 1º e 2º trimestres, que entre em contato com a secretaria da Paróquia ou com os membros do Conselho da Comunidade.

LEMBRE-SE que sua COLABORAÇÃO é NECESSÁRIA!

FESTA DE SÃO GREGÓRIO ILUMINADOR

Com a comemoração dos festejos de seu padroeiro, São Gregório Iluminador, convidamos V. Sa. para a S. Missa que será celebrada por nosso Exarca Dom Vartan Boghossian.

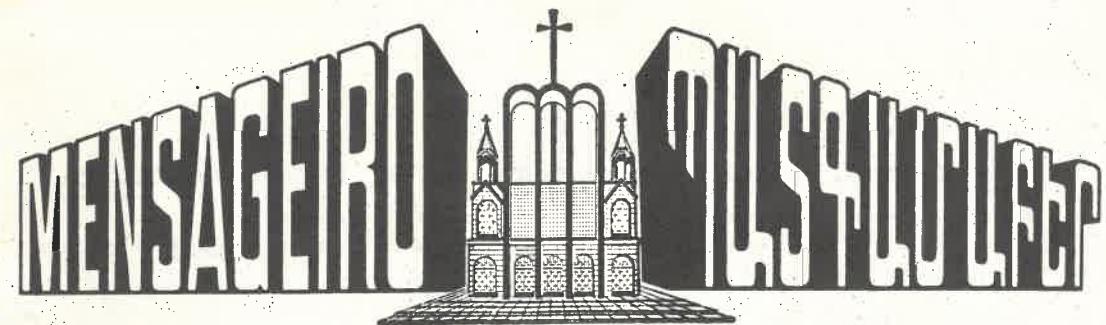
Ocasão esta em que inaugura o Vestiário da Área Esportiva.

Data: 27 de junho de 1982.

Local: Av. Tiradentes, 718.

Horário: 10,30 Santa Missa.

12,00 Churrascada.

BOLETIM DA PARÓQUIA ARMÊNIA CATÓLICA

S. PAULO-BRASIL

ANO I Nº5

ABR/MAIO 1982

AV. TIRADENTES, 718

N. S. DE BZOMMAR

FONE: 227.6703

CARTA DE MONS. FRANCISCO BESSA

Vigário Geral do Ordinariato
dos Católicos Orientais
no Brasil

Rio, 30 de abril de 1982

Caro Mons. Nichan,

Acabo de ler o "Mensageiro", boletim da Paróquia Armênia de São Paulo, e quero felicitá-lo por esse número 4 tão rico de conteúdo.

Aliás, as nossas Comunidades Armêneas estão de parabens com a nomeação de Dom Vartan Bo-ghossian para nosso Exarca.

Creio que a Igreja Armênia na América Latina vai receber um grande impulso com sua atuação.

Com fraternal abraço

Mons. Francisco Bessa

CARACAS JÁ TEM SEU PÁROCO

A Comunidade Armênia Católica de Venezuela tem finalmente o seu Pároco, na pessoa do Rev. Pe. Hovhannes Teyruzian. O Rev. Teyruzian, que é membro da Congregação Bzommariana, chegou a sua nova Missão em meados de maio, procedendo de Beirut. Terá como centro da Missão a capital de Venezuela, Caracas. A ele, nossos votos de pleno sucesso e duma frutuosa missão.

ԱՄՄԱՆ ԳԵՐՊՁ. ՖՐԱՆՍԻՍԿՈ ՊԵՍԱՅԵՆ

Ըստ Հանուր Փիխանորդ
Արեւելեան Կաթողիկէ ծէսերուն
Պրազիլի Կի՛օվին

Թիո, 30 Ապրիլ 1982

Սիրելի նշան Գեր յարգելի,
Նոր վերջացուցի ընթերցումը
Պատկամաքեր՝ ին, Սան Պաւլոյի
Հայ Կաթողիկէ ժողովրդապետուն
թեան պարբերաթերթին,և կ'ուզեմ
շնորհաւորել ծեզ այս 4րդ թի-
ւին համար, որ այնքան ծոխ է
ըրովանդակութեամբ։ Ծրդէն, մեր
Հայ Հասարակութիւնները շնոր-
հաւորելի են Արհի Կարղան Նպ.
Պողոսեանի Նրանք անուանումէն
աստին։ Կը հաւատամ որ Լատին Ա
մերիկայի Հայ Եկեղեցին մեծ յա-
ռաջիկութիւն մը պիտի Կատարէ
անոր զործունեութեամբ։

Եղբայրական սիրով

Գերպծ. Ֆրանսիսկո Պեսա

ԳԱՐԱՎԱՍ ԺՈՂՈՎՐԴԱՄՊԵՏ ՈՒԽԵՑԱԿ

Կենեզուելայի Հայ Կաթողիկէ
Համայնքը վերջապէս ունեցաւ իր
ժողովրդապետը յանձին Գեր. Յով.
Հաննէս Վ. Թէ յրուզեանի։ Գեր.
Թէ յրուզեան, որ սննդամ է Զմմառ-
եան Միաբանութեան, իր նոր ա-
ռաքել աւալը հասած է Մայիսի
կիսուն, Թէ յրութէն։ Որպէս Կեղ-
կիսուն պիտի ունենայ Կենեզուելա-
րոն պիտի ունենայ Կարազաս։ Յա-
յի մայրաքաղաքը, Գարազաս։ Յա-
ղողութիւն և արդիւնաշատ առա-
քելութիւն կը մաղթենք իրեն։

ԴՈՒՆ ԺԱՄՄԱՆԱԿ ՈՒԽԵՑԱԿ

ԱՍՏՈՒԽՈՅՑ ՀԱՄԱՐ

Շատեր ժամանակ չեն զաներ
Աստուծոյ համար։ ուստի ոչ Ա
Պատարազի կ'երթան եւ ոչ ալ
կ'աղօթեն իրենց հոգւոյն հա-
մար։

Դուն որ, Աստուծմէ զատ ա-
մէն շանի ժամանակ կը զտնեմ,
յիշէ թէ ամէն ինչ կ'անցնի։
Պիտի մեռնիս...

Քեզի պիտի մնայ սոսկ ը-
րած բարիքդ, որով պիտի ար-
ժանանս Աստուծոյ։

ՋԱՍՏՈՒԱԾ իր հոգիին մէջ
ունեցողը յաւիտեան կ'ապրի։

Սա գեղեցկութիւնդ, որուն
այնքան հոգ կը տանիս,
սա ծիրքերդ, որոնցմով կը
պարծենաս,
սա ինչքերդ, որոնց վրայ
կը կոթնիս,
սա ընկերային դիրքդ, ո-
րուն համար կը հպարտանս,
կ'երջ պիտի զնեն։

Եթէ միայն այդ է ունեցածդ
ի՞նչ պիտի մնայ ձեռքդ մար-
ւած ժամուն։

Ոչի նչ, պարապութիւն։

Բայց, եթէ արժանացած ես
Աստուծոյ՝ աղօթքով, առաքինի
կեանքով եւ բարի գործերով,
ամէն ինչ կ'անցնի, բացի ։։։
Աստուծմէ, որ աղբիւրն է յա-
ւիտենական երջանկութեան։

Շատեր ժամանակ չեն զտներ՝
Աստուծոյ եւ իրենց հոգիին
համար։ Աստուած տեղ չունի
իրենց կեանքին մէջ ։։։

Ո՞րքան տեղ ունի Աստուած
քու կեանքին մէջ։ Դուն ԺԱՄ-
ՄԱՆ ՈՒԽԵՑԱԿ ԱՍՏՈՒԽՈՅՑ ՀԱՄԱՐ,
որ քու ՀԱՅՐԴ է։

VOCE TEM TEMPO

PARA DEUS ?

Muitos não encontram tempo para Deus; daí, nem vão à S. Missa e nem rezam pela sua própria alma.

Você que, fora Deus, encontra tempo para tudo, lembre-se que tudo passará.

Você morrerá ...

De você, ficará somente o bem que tiver feito, com o qual terá merecido Deus.

Quem tem Deus dentro de sua alma vive eternamente.

Essa sua beleza
pela qual tanto zela,
esse seu talento
com o qual tanto se orgulha,
esses seus bens
nos quais se apoia,

essa sua posição social
da qual tanto se gaba,
terão um fim.

E se é somente isso que você tem, o que é que ficará em suas mãos na hora de sua morte?

Nada, o vazio absoluto!

Mas, se tiver merecido Deus com orações, com vida virtuosa e com atos de bondade, tudo o que passa, salvo Deus, que é fonte da felicidade eterna.

Muitos não encontram tempo para Deus e para suas almas; Deus não tem lugar em suas vidas ...

E na sua vida, que lugar ocupa Deus? VOCE TEM TEMPO PARA DEUS, que é SEU PAI?

ԱՇԽԱՐՀԻ ՆՈՒԻՐԱԳՈՐԾՈՒՄԸ ՏԻՐԱՄՈՐ ԱՆԱՐԱՏ ՍԻՐՏԻՆ

13 Մայիս 1982

Կը խողենք թու պաշտպանութիւնը, Սուրբ Աստուածամայր՝ : Մինչ կ'արտասանեմ այս խօսքերը, որով դարերով կ'աղօթէ Քրիստոսի Եկեղին, կը զտուիմ Քեզմէ ընտրուած ու սիրուած այս տեղին մէջ, ով Մայր: Հոս եմ Եկեղեցին բոլոր հովիւներուն հետ, կազմելով համախմբուած մէկ մարմին, ինչպէս փափաքած էր Քրիստոս Միասնականութիւնը Առաքեալ ներուն եւ Քրիստոսի միջն:

Այս միասնական ոգիով կ'արտաքերեմ հետեւեալ Ակայութիւնը, որով կ'ուզ գեմ, անզամ մը եւս, արտայայտել Եկեղեցին յոյսերը եւ մտահոգութիւնները ժամանակակից աշխարհին մէջ:

1.- 40 տարիներ առաջ եւ տասնեակ մը տարիներ վերջ, թու ծառադ, Պիոն 12րդ Պապը, ականատես ըլլայով մարդկային ընտանիքի ցաւակի փորձառութիւններուն, թու Անարատ Սիրտին նուիրեց համայն աշխարհը եւ մասնաւորապէս քու հոգածու անդուն Սիրտին մօտիկ ժողովուրդները:

Մարդերու եւ ազգերու այս աշխարհն է որ ունիմ աշքերուս առջեւ, եւ կը վախարձի իմ նախորդին, Պատրոսի Գանակալին, նուիրագործումը ժամանակափափաքանին, մեր այսօրուան աշխարհին:

Եկեղեցին, յիշելով Տիրոջ խօսքը - "Գացէք . . . եւ սորվեցուցէք թոլոր ազգերուն . . . Ես Ձեզի եւ ետա եմ, ամէն օր, մինչեւ աշխարհի վերջը" Մատթ. 28,

19-20, վերանորոգեց Կատիկանի Տրդովին մէջ, այս աշխարհին մէջ իրեն սահմանուած առաքելութիւնին պասասիանաւութիւնը: Մայր, մարդերու եւ ժողովուրդներու: Դուն, որ ճանշցար թոլորին վիշտ տերը եւ յոյսերը, որ զգացիր թոլոր պայացաները բարիին եւ չարին միջեւ, լոյսին եւ խաւարին միջեւ, որ կը ցընցեն ժամանակակից աշխարհը, կաէ մեր լոյսին եւ խաւարին միջեւ, որ պայացանենք թու Սիրտին: Գրքէ սիկանչը, որ, ազդուած Սուրբ Հոգին, կը բարձրացանենք թու Սիրտին: Գրովի, Մօր եւ Աղախին, այս մեր մարդկային աշխարհը, որ կը Վստահինը եւ կը նուիրագործենք Թեզի, մտահոգուած մարդերու եւ ժողովուրդներու երկրային եւ երկնակատագիրով:

Քեզի կը Վստահինը եւ կը նուիրագործենք մասնաւորապէս այս մարդերը և այն ազգերը որ մասնաւորապէս կարօտ են այս նուիրագործումին: Սի անտեսեր մեր պալատանը, որովհետեւ փորձանքներու մէջ ենք:

Սի անտեսեր:

"Ընդունէ մեր խոնարհ Վստահութիւնը եւ մեր նուիրումը" :

2.- "Որովհետեւ Աստուած այնպէս սիրեց աշխարհը, որ անոր տուաւ իր Միածին Որդին, որպէսզի ով իրեն հաւատա, չկորսուի եւ ունենա յաւիտենական կեսքը" : Յովի. 3, 16:

Այս սիրոյն համար է որ Աստուծ Որդին ինքնախք նուիրագործեց թոլոր մարդերուն համար - "հնքինքս կը նուիրագործեմ իրենց համար, որպէսզի իրենք ալ մշմարտութիւնով սրբագործուած ըլլան" Յովի. 17, 19 :

Այս նուիրագործումին համար է որ թոյ որ ժամանակներու աշակերտաները կոչւած են նուիրուելու աշխարհի փրկութիւնին, բան մը աւելցնելու թիրապոսի կորպաներուն կրա, նպաստելու անոր Մարտին է նոր 12, 15: Կող. 1, 24:

Թոյ առջեղջ, Քրիստոսի Մայր, թու Անարատ Սիրտիդ առջեւ, կը Փափաքիմ ես, այսօր, միանաքար թոյ որ Եկեղեցիին, միանալ մեր Փրկիչին, աշխարհի եւ մարդերու նուիրագործումին համար, միայն թու աստուածային Սիրտիդ միջնոցով կարենալով ներում ստանալ եւ կատարել հատուցում:

Այս նուիրագործումին ու ծր տեւական է թոյ որ ժամանակներու մէջ, թոյ որ մարդերուն, ծողովուրդներուն եւ ազգերուն համար: Կը յաղթահարէ ամէն չարիք, որ խաւարի ոգին կրնա արթընցնելու մարդու սիրտին մէջ եւ իր պատմութիւնի ընթացքին, ինչպէս պատահեցած մեր օրերուն մէջ:

Եկեղեցիին այս նուիրագործումին կը միանա Եկեղեցիին, Խոր հըրդաւոր Մար Մինը Քրիստոսի, Պատրոսի յաշնորդին միջնոցով:

Խորապէս կը զգանք նուիրագործումին կարեւ որութիւնը մարդկութիւնին եւ մարդերուն, մեր ժամանակներու աշխարհին համար, Քրիստոսի միանալով: Իրականին մէջ, Քրիստոսի փրկչական գործին պէտք է մասնակցի աշխարհի Եկեղեցիին միջու ցով:

Որքան ցաւալի է մեզի համար ամէն ինչ որ Եկեղեցիին մէջ եւ մեզմէ իւրաքանչերին մէջ, կը հակառակի սրբութիւնին եւ նուիրագործումին: Որքան ցաւալի է մեզի, երբ հրաւերը պաշխարումի, բարեշը ջութիւնի եւ աղօթքի, չգըտնէ պապաւած ընունելութիւնը:

Որքան ցաւալի է շտոերու մասնակցութիւնը, այնքան ցըրտօրէն, Քրիստոսի փրկչական գործին մէջ: Մասնակցութիւնը, որ չամբող ջացներ, մեր մարմինին վրա, պականը Քրիստոսի կրած չարչարանքներուն կող. 1, 24:

Օր հնուած ըլլան, որոնք կ'ընդառաջեն Յաւիտենական Սիրոյ կոչին:

Օր հնուած ըլլան, որոնք օրը օրին, անըսպատելի կ'ենանձնութիւնուն կ'ընդունին իր աշխարհը, ով Մայր թու Ֆիւսուսը Յովի. 2, 5. եւ կուտ տան, Եկեղեցիին եւ աշխարհին խաղաղ պացույցը Աւետարանով Ներշընչուած կեանքի:

Օր հնուած ըլլան, թոլոր արարածներէն աւելի, Դուն, Տիրոջ աղափինը, որ հազարներուն մէջ, աւելի քան ունեէ մէկը, Աստուածական կոչին:

Օր հնուած ըլլան, Դուն, որ ամբող ջովին նուիրուած կը մնաս թու Զաւակիդ փրկարար նուիրագործումին:

Մայրը Եկեղեցիին: Լուսաւ որէ Աստուծու ժողովուրդը հաւատքի, յոյսի, և սիրո Մամբաներուն մէջ: Օգնէ մեզի, ապրելով աշխարհական նըշմարտութիւնովը Քըրիստոսի միանին մէջ:

Յու Վստահելով Թեզի, ով Մայր, թոլոր մարդերը եւ բոլոր ժողովուրդները, Թեզի կը Վստահինը համար նուիրագործումը, զնելով իր տին վրա:

Անարատ Սիրտ օգնէ մեզի, յաղթելով չարին պատահակիթը, որ այնքան դիւրուէն կ'արմատանայ մեր օրերու մարդերու սիրտին մէջ, որ անշափելի հետեւանը - ներով կը ծընչէ արդէն մեր դարաշընանը եւ կը սպառնա փակել պացայի նամբանած:

Սովէն եւ պատերազմէն, փրկէ մեզ:

Աթմանին պատերազմէն, անհաշի ինքնակործուումէն եւ թոլոր տեսակի պատերազմներէն, փրկէ մեզ:

Գործուած մեղքերէն, մարդու կեանքին դէմ իր առաջին րոպէներէն սկզբան, փրկէ մեզ:

Ատելութիւնէն եւ ստորացումէն, գործուած Աստուծու զաւակներուն արժանապատութիւն է, փրկէ մեզ:

Ամէն տեսակի անարդարութիւններէն, ընկերային, ազգային եւ միջազգային կեանքին մէջ, փրկէ մեզ:

Աստուծու պատուիրանները ուստակու ընելու դիւրութիւններէն, փրկէ մեզ:

Սուրբ Հոգին դէմ մեղքերէն, փրկէ մեզ:

Լէտ, Քրիստոսի Մայր, ամընչական կանչը թոլոր մարդերու ցաւերուն:

Յայտնուի, անզամ մը ալ, աշխարհի պատմութիւնին մէջ, անսահման ուժութիւններէն, թու Անարատ Սիրտի մէջէն, Յովի լոյսի լոյսը:

Պարզմանութիւն՝ Փրով. Նսայի գոռվեգեանի

O PAPA REZA EM FÁTIMA

"A vossa proteção nos acolhemos, Santa Mãe de Deus"!

Ao pronunciar estas palavras da antífona com que a Igreja de Cristo reza há séculos, encontro-me hoje neste lugar escolhido por Vós, ó Mãe, e por Vós especialmente amado.

Estou aqui, unido com todos os Pastores da Igreja por aquele vínculo particular, pelo qual constituímos um corpo e um colégio, assim como Cristo quis os Apóstolos em unidade com Pedro.

No vínculo desta unidade, pronuncio as palavras deste Ato, no qual desejo incluir, uma vez mais, as esperanças e as angústias da Igreja no mundo contemporâneo.

Há quarenta anos atrás, e depois ainda passados dez anos, o Vosso servo o Papa Pio XII, tendo diante dos olhos as dolorosas experiências da família humana, confiou e consagrou ao Vosso Coração Imaculado todo o mundo e especialmente os Povos que

eram objeto particular do Vosso amor e da Vossa solicitude.

Este mundo dos homens e das nações, também eu o etinho diante dos olhos, hoje, no momento em que desejo renovar a entrega e a consagração feita pelo meu Predecessor na Sé de Pedro: o mundo contemporâneo, o nosso mundo de hoje!

A Igreja, lembrada das palavras do Senhor: "Ide... e ensinal todas as nações... Eis que eu estou convosco todos os dias, até ao fim do mundo" (Mt. 28, 19-20), no Concílio Vaticano Segundo, renovou a consciência da sua missão neste mundo.

Por isso, ó Mãe dos homens e dos povos, Vós que "conheceis todos os seus sofrimentos e as suas esperanças", Vós que sentis maternalmente todas as lutas entre o bem e o mal, entre a luz e as trevas, que abalam o mundo contemporâneo, acolhei o nosso clamor que, movidos pelo Espírito Santo, elevamos direamente ao Vosso Cora-

ção, e abraçai com o amor da Mãe e da Serva este nosso mundo humano que Vos confiamos e consagramos, cheios de inquietação pela sorte terrena e eterna dos homens e dos povos.

De modo especial Vós entregamos e consagramos aqueles homens e aquelas nações, que desta entrega desta consagração particularmente têm necessidade:

"A Vossa proteção nos acolhemos, Santa Mãe de Deus"! Não desprezeis as nossas súplicas, pois nos encontramos na provação!

Não desprezeis! Acolhei a nossa humilde confiança e a nossa entrega!

2. "Porque Deus amou de tal como o mundo que lhe deu o seu Filho unigênito, para que todo aquele que n'Ele crer, não pereça, mas tenha a vida eterna" (Jo. 3,16).

Precisamente este amor fez com que o Filho de Deus se tenha consagrado a si mesmo por todos os homens: "Eu consagro-me

por eles, para eles serem também consagrados na verdade" (Jo. 17,19).

Em virtude desta consagração, os discípulos de todos os tempos são chamados a empenhar-se pela salvação do mundo, a ajuntar alguma coisa aos sofrimentos de Cristo em benefício do seu Corpo, que é a Igreja (cf. 2 Cor. 12, 15; Col. 1, 24).

Dante de Vós, Mãe de Cristo, diante de Vosso Coração Imaculado, desejo eu, hoje, juntamente com toda a Igreja, unir-me ao nosso Redentor nesta sua consagração pelo mundo e pelos homens, a qual, só eu no seu Coração divino, tem o poder de alcançar o perdão e de conseguir a reparação.

A força desta consagração permanece por todos os tempos e abarca todos os homens, os povos e as nações, e supera todo o mal, que o espírito das trevas é capaz de despertar no coração do homem e na sua história, e que, de facto, despertou nos nossos tempos.

A esta consagração do nosso Redentor, mediante o serviço do sucessor de Pedro, une-se a Igreja, Corpo místico de Cristo.

Oh! quão profundamente sentimos a necessidade de consagração, pela humanidade e pelo mundo: para nosso mundo contemporâneo, na unidade com o próprio Cristo! Na realidade, a obra redentora de Cristo deve ser participada pelo mundo pela mediação da Igreja.

Oh! quanto nos penaliza,

portanto, tudo aquilo que, na Igreja e em cada um de nós, se opõe à santidade e à consagração! Quanto nos penaliza que o convite à penitência, à conversão, à oração, não tenha encontrado aquele acolhimento que devia!

Quanto nos penaliza que muitos participem tão friamente na obra de Redenção de Cristo! Que tão insuficientemente se complete na nossa carne "aquilo que falta aos sofrimentos de Cristo!" (Col. 1,24).

Sejam benditas, portanto, todas as almas que obedecem à chamada do Amor Eterno! Sejam benditos aqueles que, dia após dia, com generosidade inexaurível acolhem o Vosso convite, ó Mãe, para fazer aquilo que diz o Vosso Jesus (cf. Jo. 2,5) e dão à Igreja e ao mundo um testemunho sereno de vida inspirada no Evangelho.

Sede bendita, acima de todas as criaturas, Vós, Serva do Senhor, que mais plenamente obedeceis a este Divino apelo!

Sede louvada Vós, que estais inteiramente unida à consagração redentora do Vosso Filho!

Mãe da Igreja! Iluminai o Povo de Deus nos caminhos da fé, da esperança e da caridade! Ajudai-nos a viver com toda a verdade da consagração de Cristo pela inteira família humana no mundo contemporâneo.

3. Confidando-Vos, ó Mãe, o mundo, todos os homens e todos os povos, nós Vos confiamos também a própria consagração em favor

do mundo, depositando-a no Vosso Coração materno.

Oh, Coração Imaculado! Ajudai-nos a vencer a ameaça do mal que tão facilmente se enraiza nos corações dos homens de hoje e que, nos seus efeitos incomensuráveis, pesa já sobre a nossa época e parece fechar os caminhos do futuro!

Da fome e da guerra, livrai-nos!

Da guerra nuclear, de uma autodestruição incalculável e de toda espécie de guerra, livrai-nos!

Dos pecados contra a vida do homem desde os seus primeiros instantes, livrai-nos!

Do ódio e do aviltamento da dignidade dos filhos de Deus, livrai-nos!

De todo o gênero de injustiça na vida social, nacional e internacional, livrai-nos!

Da facilidade em calcar aos pés os mandamentos de Deus, livrai-nos!

Dos pecados contra o Espírito Santo, livrai-nos, livrai-nos!

Acolhei, ó Mãe de Cristo, este clamor carregado do sofrimento de todos os homens! Carregado do sofrimento de sociedades inteirais!

Que se revele, uma vez mais, na história do mundo, a força infinita do Amor misericordioso! Que ele detenha o mal! Que ele transforme as consciências! Que ele manifeste para todos, no Vosso Coração Imaculado, a luz da Esperança! (Consagração do mundo ao Coração Imaculado de Maria — dia 13/5/82).

LEMBREMO-NOS DO NOSSO CATECISMO

OS SETE SACRAMENTOS DA IGREJA

O Sacramento é um sinal sensível e eficaz da graça, instituído por Jesus Cristo para nos santificar. Por sua própria etimologia, Sacramento inclui algo de misterioso e sagrado, porque, além do rito externo - coisas materiais, gestos e palavras supõe sempre alguma relação com o sobrenatural e divino.

Deus não precisa de Sacramentos para salvar os homens. Deus poderia comunicar-nos as graças da Redenção atuando sozinho e diretamente nas almas, sem colaboração de pessoas ou coisas sensíveis e sem chamar a atenção de ninguém. Mas, agindo de acordo com a natureza que nos deu, livre e corpórea, Jesus quer ordinariamente servir-se dos homens e dos elementos materiais para realizar a obra da Salvação.

Antes de voltar ao Pai Eterno, Jesus quis deixar organizada na terra uma depositária e transmissora dos frutos do seu sacrifício pascal, que colaborasse com Ele, como instrumento, ou melhor "Sacramento universal da salvação dos homens". Esta é a Igreja.

Evidentemente, uma realidade sobrenatural, como a graça santificante, não pode provir apenas do rito sacramental, nem da pessoa do Ministro eclesiástico, nem da fé do sujeito que a recebe. Mas o próprio Cristo escolheu esses sinais sensíveis - coisas materiais (como a água que lava, o óleo que fortifica etc.) e palavras explicativas do simbolismo - para que, ao serem aplicados pelo Ministro do Sacramento, Ele, agindo conjuntamente, tornasse a cerimônia não só um ritual simbólico mas também produtivo da graça que manifesta.

Por exemplo, no Batismo, derrama-se água na cabeça da criança, dizendo o celebrante: "Eu te batizo", isto é: te lavo e purifico. Neste ato representa-se exteriormente o que Cristo realiza interiormente na alma do neófito: assim como o banho de água limpa e embeleza o corpo, assim pela voz e ação do Ministro, Jesus, no mesmo instante purifica o fiel do pecado original, dando-lhe a beleza da graça - participação da natureza divina.

Materia dos Sacramentos são as coisas sensíveis que Cristo, diretamente ou pelos Apóstolos, escolheu e fixou, como: o pão, a água, o óleo. Forma são as palavras que exprimem com precisão a graça de cada Sacramento, como: "eu te batizo".

Os Sacramentos são sete: Batismo, Confirmação ou Crisma, Eucaristia, Penitência ou Confissão, Unção dos enfermos, Ordem, e Matrimônio.

Վերյիշնը մեր Քրիստոնէական վարդապետութիւնը

ԵԿԵՂԵՑԻՑ ԵՐՊ ԽՈՐՀՈՒՐԴՆԵՐԸ

Ենորհքի զգալի եւ ազդու նշան մըն է Խորհուրդը, հաստատ - լած Յիսուս Քրիստոսէ՝ մեզ սրբացնելու համար: Ըստ ստուգաքանութեան, Խորհուրդը բառը՝ խորհրդաւոր եւ սրբազն բանի մը՝ իմաստը կը պարունակէ, որովհետեւ արտաքին արարողութենէն զատ - նիւթական առարկաներ, ծէս եւ խօսք - միշտ կապ ունի զերբնականին եւ ստուգայինին հետ:

Մարդու կրկելու համար՝ Աստուած պէտք չունէր Խորհուրդներ - բուն: Կրնար Քրիազործութեան շնորհները մեզի հաղորդել ինըն անձմբ եւ ուղղակի մեր հոգիին, առանց մարդու կամ զգալի բաներու զործակցութեան: Բայց, կարուելով ըստ մեզի տուած ըստութեան, ազատ եւ մարմնեղէն, Յիսուս սովորաբար կ'ուզէ զործածել մարդիկն ու նիւթերը իրազործելու համար Քրիութեան զործը:

Երկինք վերադառնալէ առաջ, Յիսուս երկրի վրայ ուզեց կազմակերպուած թողուլ՝ իր զատկական ջոնին արդիւնքներուն աւանդը պահող մը եւ զանոնք մատակարարող մը, որ զործակցի իրեն, որպէս միջոց կամ աւելի ծիշդը, որպէս տիեզերական Խորհուրդ մարդոց Քրիութեան: Ա. Եկեղեցին է ատիկա:

Բացայայտ է որ Սրբարար Ենորհքին նման զերբնական իրականութիւն մը չի կրնար յառաջ զալ պարօպակէս խորհրդակերպ ծէսէն, ոչ ալ եկեղեցական պաշտօնեայէն և կամ զայն ընդունողին հաւատեցն: Քրիստոս հնքն ընտրած է այդ զգալի նշանները - նիւթական բաները ջուրը, որ կը լուայ, իւղը որ կը զօրացնէ, եւայլն եւ Խորհրդապաշտութիւնը բացատրող բառեր - որպէսզի կիրարկութելու պարագային Խորհուրդին պաշտօնեային կողմէ, արարողութիւնը ոչ միայն Խորհրդանշական ծիսակատարութիւն մը հանդիսանայ, այլեւ արտադրող շնորհքին, զոր կը յայսնէ:

Օրինակ, մկրտութեան պարագային, ջուր կը թափուի երեխային զիխուն վրայէ ըսելով՝ ես կը մկրտեմ թեզ կամ իմ ծեռքով կը մկրտուի, այսինքն՝ կը լուամ ու կը մաքրեմ: Այս արարքով արտաքսապէս կը ներկայացնուի ինչ որ Քրիստոս ներքնակէս կ'իրազործէ նորադարձին հոգւոյն մէջ. այնէս ինչպէս ջուրի լուացումը կը մաքրէ ու կը գեղեցկացնէ մաքրմինը, նոյնպէս ալ, պաշտօնեային ծայնով եւ զործով, Քրիստոս նոյն պահուն կը մաքրէ հաւատացեալը Ակզենական մեղքէն, տալով անոր շնորհքի գեղեցկութիւնը - մասնակցութիւն աստուածային ընութեան:

Նիւթը Խորհուրդներու նիւթը զգալի բաներ են, զոր Քրիստոս ուղղակի կամ Անարքաներու միջոցաւ, ընտրեց ու հաստատեց, ինչպէս հացը, ջուրը, իւղը:

Տեւը խօսերն են որ նշգրտօրէն կ'արտայայտեն իւրաքանչիւր Խորհուրդին շնորհը. ինչպէս ես կը մկրտեմ թեզ:

Խորհուրդները եօթը են. Մկրտութիւն, Դրոշ, Հաղորդութիւն, Ապաշխարութիւն կամ Խոստովանանք, հիւանդաց օծում, Քահանայութիւն եւ Պատկան:

ՀԱՅՈՂԱ ՀԱՏ Է ԱՅՍ ԳԱՂՈՒԹԸ

Հայկական կեանք մը կը յատկանշուի,
հայ աւանդութիւններու պահպանումով,
հայ մշակոյթով,
հայ դատի հետապնդումով։

Այսօր, Սան Փաւլոյի մէջ,
հայ աւանդութիւններէն
մնացած են սոսկ 。。。
հայկական կերակուրները։

Հայ մշակոյթին հանդէպ
ցուցաբերած է
սէր ու գուրզուրանք։

Ունեցած է
նուիրեալներ,
զինուորեալներ։

Հըատարակած է
ծոխ բովանդակութեամբ պարբերաթեր։
Ունեցած է

լաւ կազմակերպուած մարզական ակումբներ,
սկառտական շարժում,
թատերախումբ,
երգչախումբ,
մէկէ աւելի ղարոցներ՝

շատ աւելի աշակերտութեամբ,
քան այսօր։

Աւելի հայերէն խօսող եղած է
ասկէ քսան տարի առաջ,
քան այսօր։

Մինչեւ այսօր ալ ունի
անձնագոհ ու նուիրեալ անհատներ։

Բայց, այսօր,
նկատի առնելով Սան Փաւլոյի հայ գաղութին
նիւթական ու բարոյական կարելիութիւնները,
եւ բարդատելով զանոնք
նուազ կարելիութիւններով օժտուած
մեզի ծանօթ այլ գաղութներուն ունեցածին,
ողբալի վիճակ մը կը ներկայացնէ,
եւ պապային նկատմամբ
վախ կը պատճառէ
հայապահպանման տեսակէտէ։

Տարուէ տարի. Սան Փաւլոյի մէջ,
հազուադէպ կը դատնան մշակութային ժեռնարկները։
Մշակոյթի մեկնող նուիրեալներուն տեղը
թափուր կը մնայ 。。。
Նորերը աւելի կարեւորութիւն կու տան
դրամին՝ քան մշակոյթին։
Կարօտով կը սպասենք.

Հայ թատերախումբի մը ներկայացումին,
հայ երգչախումբի մը համերգին,
հայ պարախումբի մը ելոյթին։
Կը սպասենք՝ հայ մշակոյթ եւ Հայոց պատմութիւն շօշափող
բանախօսութիւններու եւ ժեռնարկներու,
որոնց յայտագրին մաս չկազմէ կերուխումը 。。。
Կը սպասենք,

որովհետեւ համուզուած ենք
թէ Սան Փաւլոն ունի անհրաժեշտ ուժերը
այս բոլորին իրականացման համար։

Ո՞վ պիտի ըլլայ նախաձեռնարկ խելացի «խենթը»։

Հայ Դատի յանձնախումբ չունի Սան Փաւլոն։
հ՞նչու։

Արդեօք հաւա՞տք չունի այդ մասին 。。。
Եւ սակայն ունի կարելիութիւն, ունի միջոցներ
այս ուղղութեամբ աշխատանք տանելու՝
աւելի քան շատ մը ուրիշ գաղութներ։

Ո՞վ պիտի կենանքի կոչէ
հայ դատի յանձնախումբ մը։

Այս գաղութը կրնայ
եւ պէտք է որ հայանայ 。。。
Մեր փրկութիւնը երիտասարդներէն կը սպասենք։
Երիտասարդ է ոչ թէ քիչ տարիք ունեցողը,
այլ իր նմաններուն շատ ծառայողը։

Աղմուկ հանող զլուխներու չէ որ պէտք ունինք,
այլ գործ տեսնող բազուկներու։

Թոյլ շտանք որ ըսուի Սան Փաւլոյի համար։
-«Ենը չէ շահագրգուած
«հայ աւանդութիւններով,
«հայ մշակոյթով,
«հայ դատով,

«հնշող ՀԱՏ Է ԱՅՍ ԳԱՂՈՒԹԸ»։

COM QUE É ARMÉNIA ESTA COLÔNIA ?

Uma vida armênia caracteriza-se
com o resguardo das tradições armênias,
com a cultura armênia,
com a perseverança na Causa Armênia.

Hoje, em São Paulo,
das tradições armênias
sobram apenas ...
as comidas, a cozinha, armênias.

Em relação à cultura
a colônia armênia
deu mostras de amor e carinho.
Teve
dedicados
e mobilizados ardentes.
Publicou periódicos ricos de conteúdo.
Teve

clubes bem organizados de cultura física,
movimento escoteiro,
grupos teatrais,
coral,
mais duma escola
com maior número de alunos
que hoje.

Há vinte anos,
falou mais armênio
que hoje.
Ainda hoje tem
elementos abnegados e dedicados.

Mas, hoje,
considerando as nossas possibilidades
materiais e morais
e comparando-as
com as de outras colônias de nosso conhecimento,
de menores possibilidades,
a colônia armênia de São Paulo
apresenta uma situação lamentável
e causa receio quanto ao futuro
no ponto de vista da preservação da arménidade.

Os anos passam,
tornam-se cada vez mais raros em São Paulo
os empreendimentos culturais.

Ficam vagos os lugares deixados
por aqueles dedicados à cultura que já se foram ...
Os novos dão mais importância ao dinheiro
do que à cultura.

É com saudades que aguardamos
a representação de um grupo teatral armênio,
o concerto de um coral armênio,
a exibição de um grupo armênio de danças.
Esperamos por conferências e iniciativas relacionadas
com a cultura armênia e com a história do povo armênia,
em cujos programas não hajam comes e bebes ...

Aguardamos,
porque estamos convictos
de que São Paulo tem as forças necessárias
para realizar tudo isso.

Quem vai ser o sábio "louco" a tomar a iniciativa?

São Paulo não tem uma comissão da Causa Armênia.
Por que ?

Acaso, não acredita no assunto ? ...
Entretanto, tem possibilidades, tem meios
para atuar nesse sentido
mais do que muitas outras colônias.
Quem é que vai chamar à vida
uma comissão da Causa Armênia ?

Esta colônia pode
e deve armênizar-se ...
É dos jovens que esperamos a nossa salvação.
É jovem não quem tem pouca idade,
mas quem serve e muito os seus semelhantes.

Não é de cabeças barulhentes que necessitamos,
mas de braços realizadores.

Não deixemos que se diga de São Paulo :
"quando não se interessou
"pelos tradições armênias,
"pela cultura armênia,
"pela Causa Armênia,
"COM QUE É ARMÊNIA ESTA COLÔNIA" ?

ԶՄՄԷ. Ի Ո Ւ Տ Հ Ր Ա Մ Ս Ա Թ Ր Ը

Ամէն տարի, Մայիս ամսուան վերջին կիրակին, կը կատար-
լի Զմմառու Ցաւագին Տիրամօր տօնք: Այս առթիւ ուխտագնացու-
թիւն մը կը կազմակերպուի դէպի Զմմառու հայ վանքը, ուր գուը
գուրանրով կը պահուի հրաշագործ նկարը, որ կը զարդարէ մեր
ներկայ Պատգամաքեր»ին կողքը:

Նատերուն անծանօթ ըլլալով Զմմառու վանքին Ցաւագին
Տիրամօր նկարին պատմութիւնը՝ յարմար դատեցինք ներկայացնել
զայն, որպէսզի աւելի բոցավոտենք մեր սէրը Աստուածամօր հան
դէպ եւ աւելի մեծ վստահութեամբ դիմենք Զմմառու Տիրամօր ա-
րեխօսութեան:

1742ին, Հոռմ կը գտնուէր Աքրահամ-Պետրոս Արծիւեան
Կաթողիկոսը: Հոն ծանօթացած էր սպանացի ծիրանաւոր Կարդինալ
Պելլուկայի: Կարդինալը, իբր նշան բարեկամութեան, Կաթողի-
կոսին կը նուիրէ ծաւագին Տիրամօր նկարը: Արծիւեան Կաթողի-
կոս նկարը խնամքով կը բերէ Լիրանան ու կը զետեղէ՞ Զմմառէ
առաջ, Ղոստայի մօտ գտնուող, Գրէ յմի հայ վանքին մէջ:

1750ին, Յակոբ-Պետրոս Յովսէփեան Կաթողիկոսն է որ կը
փոխադրէ զայն Զմմառն որպակերտ վանքին մէջ: Այսօր, Զմմառու
վանքին ամէնէն թանկագին հարստութիւնը, եւ Զմմառեան միաբա-
նութեան վարդապետներուն սրտին խօսող ամէնէն նուիրական ա-
ռարկան՝ Ցաւագին Տիրամօր նկարն է:

Գեղարքունստի այս գոհարը՝ կը թուի ըլլալ գործը երե-
ւելի նկարիչ Ռաֆաէլ լոյի եւ կամ անոր աշակերտներէն միոյն՝
Կուերչինոյի: Կենդանի գոյներով կը պատկերացնէ վշտակիր Տի-
րամայրը՝ խոր ցաւի մէջ, աչքերը արցունքոտ, մտածումներու
մէջ սուզուած, ծեռնամած: Եւրոպայէն Արեւելք եկած եւ հայ
ծեռքերու մէջ ինկած այս Տիրամայրը, կարծէք իր տեղը գտած է
Հայ տառապակոծ ազգին զաւակներուն մէջ, կարծէք եկած է և ար
ազգին ցաւակից ու կարեկից ըլլալու եւ հրաւիրելու ուխտա-
ւորները՝ բարեպաշտութեան, քաջութեան ու վստահութեան:

Հսինք թէ՝ 1750ին, Զմմառ փոխադրուեցաւ Տիրամօր նկա-
րը: Թերեւս հարցնէք թէ ի՞նչու: - Որովհետեւ տարի մը առաջ,
1749ի Վերջերը, Զմմառու բլուրներէն մէկուն վրայ, աւարտած էր
շինութիւնը համեստ վանքի մը, որ սահմանուած էր ըլլալու՝ կա-
թողիկոսարան եւ միաբանութեան մը մայր տունը:

Կաթողիկոսն ու քանի մը վարդապետներ, Ցաւագին Տիրա-
մօր նկարը առած, Զմմառ կը բարձրանան: Կը քանան ընծայարան,
կը պատրաստեն ու կը ծեռնադրեն վարդապետներ ու զանոնք առա-
քելութեան կը որկեն: Աւելի քան երկու հարիւր տարիէ ի Վեր
այս նպատակը կը հետապնդէ ու կը գործադրէ Զմմառեան միաբա-
նութիւնը:

Զմմառու միաբան վարդապետները իրենց նուիրումի եւ զոյն -
ղութեան հոգին ստացած են Զմմառու սրբավայրին մէջ, Ցաւա-
գին Տիրամօր հովանիրին ներքեւ: Եւ վստահ ենք, Զմմառու Ցաւ-
ագին Տիրամայրը կը հետեւի իր զաւակներուն առաքել ական
գործին՝ քաջակերով ով ու վստահութիւն ներշնչելով անոնց,
որպէսզի միշտ վառ մնայ անոնց եռանդը՝ ի խնդիր Աստուծոյ
փառքին եւ հոգիներու փրկութեան:

Հկարծէք թէ Զմմառու վարդապետները պարզ զգացումի վը
րայ հիմնած են իրենց վստահութիւնը Աստուածամօր հանդէպոչ.
այլ անոնց վստահութիւնը հիմնուած է փատերու վրայ, ապա-
ցոյցներու, զոր Ս. Կոյսը յաճախ տուած է բազմաթիւ հրաշ-
քներ գործելով: Այս անոնցմէ մին, որպէսզի ծեր վստահու-
թիւնը եւս աւելնայ իր վրայ, եւ աւելի յաճախ դիմէք իրեն՝
ծեր կարիներուն մէջ:

1939ի Յունուար 25-26ի գիշերը, ծիւնիի Սարպա թաղին
մէջ, տեղույն ծանօթ բժիշկը, Թառլֆիք Սալիպա, 42 տարեկան,
որ երեք շաբաթէ ի վեր հիւանդ պառկեր եւ զոյգ նորերու, ե-
րիկամունքի եւ սրտի բարդ հիւանդութիւններու հնտեւանքով
մահուան դուռը հասեր էր, ինը ծանօթ բժիշկներու ըննութեան
ենթարկուելէ ետք՝ վիճակը յուսանտական նկատուեցաւ: Հիւանդ
բժիշկը, իր խիստ ծանը վիճակին գիտակից, խոստովանեցաւ ու
հալորդուեցաւ: Եւ երբ Հիւանդաց Օծումը ընդունելու վրայ
էր, ջերմագին խնդրեց Զմմառուն, որուն հանդէպ
յատուկ ջերմեռանդութիւն ունէր, որ մի քանի տարի ալ կեան-
քին խնայէ իր փորբիկ զաւակներուն սիրոյն համար: Յանկարծ
հիւանդը կը տեսնէ Զմմառու Ցաւագին Տիրամայրը, որ իրեն մօ-
տենալ ով կ ըսէ: «Ես Զմմառու Տիրամայրն եմ»: Յետոյ հիւան-
դին թեւէն ըռնելով կաւելցնէ, «թէեւ բժիշկները ըսին թէ
մեռնելու վրայ ես, բայց ես պիտի չճեմ որ մեռնիս: Դուն պի-
տի առողջանաս եւ այլ եւս դեղի պէտք չունիս»: Յաջորդ օրը,
մահամերձ հիւանդը ոտքի ելած էր:

Ասօր նման մեռ ուրիշ բազմաթիւ հրաշքներ կատարուած
են Զմմառու Տիրամօր բարեխօսութեամբ եւ վանքը դարձած է
ուխտատեղի՝ Հայ եւ օտար քրիստոնեաներու եւ ոչ-քրիստոնեա-
ներու: Ասդարմանելի հիւանդներ բուժուած են, ամուլ արգանդ
ներ արգասւոր դարձած են, կայծակներ զապուած են, բարոյա-
կան վիշտեր ամոքուած են, անհաւատներ դարձի եկած են:

Ի տես օրէ օր բազմապատկուող ուխտաւորներուն եւ ի
նշան երախտագիտութեան հանդէպ Տիրամօր, վանքին եկեղեցւոյն
կողքին, 1940ին կը կառուցուի հայկական ոնով մատուռ մը
Զմմառու Տիրամօր ի պատիւ:

NOSSA SENHORA DE BZÓMMAR

Todos os anos, no último domingo do mês de Maio, realiza-se a festa da Mater Dolorosa de Bzómmar. Nessa oportunidade, organiza-se uma peregrinação para o Convento Armênio de Bzómmar, onde é guardada com muito carinho a imagem milagrosa que enfeita a capa deste número do nosso "Mensageiro".

Por ser desconhecida de muitos a história da imagem da Mater Dolorosa do Convento de Bzómmar, julgamos conveniente apresentá-la para avivarmos mais ainda a chama do nosso amor para com a Santa Mãe de Deus e recorrermos com maior confiança à intercessão de Nossa Senhora de Bzómmar.

Em 1742, encontrava-se em Roma o Katholikós Apraham-Bedros Ardsivian. Ali conheceu o purpurado espanhol cardeal Belluga. Este, por sinal de amizade, presenteia o Katholikós com a imagem de Mater Dolorosa. O Katholikós Ardsivian leva a imagem com todo o cuidado para o Líbano e coloca-a, antes de Bzómmar, no convento armênio de Kreim, perto de Ghosta(Líbano)

Em 1750, o Katholikós Hagop-Bedros Hovsepian transporta a imagem para o recém-construído Convento de Bzómmar. E hoje a riqueza mais valiosa do Convento de Bzómmar e o objeto mais sagrado, que fala aos corações dos religiosos da Congregação Bzommariana, é a imagem da Mater Dolorosa.

Esta joia de arte parece ser obra do afamado pintor Rafael Sanzio ou do "Guerchino" da mesma escola. Ela ilustra com vivas cores a Mãe de Deus sofredora, em profundas dores, olhos cheios de lágrimas, imersa em fundas tristezas, as mãos juntas. Vinda da Europa para o Oriente e entregue às mãos arménias, essa Mãe de Deus parece ter encontrado o seu lugar exato entre os filhos da sofrida nação armênia; parece ter vindo para compartilhar das nossas dores, compadecer-se de nós, e convidar os peregrinos à piedade, à intrepidez e à confiança.

Dissemos que em 1750 foi transferida para Bzómmar a imagem da Mãe de Deus. Talvez perguntem, por que? É que no ano anterior, em fins de 1749, havia terminado numa das colinas de Bzómmar a construção de um modesto convento destinado a ser a Sede Patriarcal e a Casa-Matriz duma Congregação. O Katholikós e alguns sacerdotes sobem à colina de Bzómmar levando a imagem da Mater Dolorosa. Fundam o Seminário; preparam e ordenam padres que mandam em missões. Há mais de duzentos anos segue e executa esta meta a Congregação Bzommariana.

Os padres da Congregação de Bzómmar receberam o seu espírito de dedicação e sacrifício no próprio santuário de Bzómmar sob a proteção da Mater Dolorosa. E estamos certos de

que a Nossa Senhora de Bzómmar acompanha a obra missionária de seus filhos, encorajando-os inspirando-lhes confiança, para que continue sempre ardente o zelo deles pela glória de Deus e pela salvação das almas.

Não creiam Vocês que os padres de Bzómmar tenham fundamentado no simples sentimento a sua confiança na Mãe de Deus. Não; a confiança deles é baseada em provas, em argumentos que a Santa Virgem deu muitas vezes, fazendo inúmeros milagres. Aqui vai um desses milagres para que também a confiança de Vocês recorram a Ela nas horas de suas necessidades.

Em 1938, na noite de 25 para 26 de janeiro, no bairro de Sarba da cidade de Júnich, conhecido médico da localidade, Dr. Taufik Saliba, de 42 anos de idade, doente, já com três semanas imobilizado na cama em consequência de complicadas doenças graves de pulmões, de rins e de coração, após submeter-se a exames diversos efetuados por nove médicos de renome, foi considerado em estado desesperador e às portas da morte. O médico doente, ciente da imensa gravidade do seu estado, confessou e comungou; e quando estava prestes a receber a unção dos enfermos, suplicou fervorosamente a Nossa Senhora de Bzómmar, para a qual tinha um fervor todo especial, para que fosse poupadopor mais alguns anos por amor a seus filhos bem pequenos. De repente o doente vê a Nossa Senhora de Bzómmar que, aproximando-se dele, diz: "Eu sou a Nossa Senhora de Bzómmar". Em seguida, segurando o doente pelo braço, acrescenta: "Mesmo que os médicos tenham-lhe dito que está morrendo, eu não vou deixá-lo morrer. Você será curado e não mais precisará de remédios". No dia seguinte, o doente moribundo já estava de pé.

A semelhança deste, inúmeros outros milagres aconteceram por intercessão da Mater Dolorosa de Bzómmar, e o Convento tornou-se lugar de peregrinação para os cristãos arménios e estrangeiros, e para não-cristãos também. Saíram doentes sem cura, tornaram-se férteis úteros estéreis, raios foram brecados, aflições morais foram acalmadas, incrédulos converteram-se.

Diante do aumento cada dia maior do número de peregrinos e em sinal de gratidão para com a Mater Dolorosa, construiu-se em 1940, ao lado da Igreja do Convento, uma capela em estilo armênio em honra a Nossa Senhora de Bzómmar.

Tradução: M. Ekizlerian

Մ Ա Ց Ի Ս 2 8

ՏՕՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՆԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

Կազմակերպուած շարունակական ջարդերով եւ յատկապէս 1915ի կոտորածով, մեր թշնամին գետին փոնց հայութիւնը և մեռած ու վեր ջացած նկատեց զայն:

Կը սխալ էր մեր թշնամին:

Մեռած նկատուած չայ ժողովուրդը, երեք տարի յետոյ, յարութիւն առաւ շնորհիւ իր քաջութեան և յաւէտ ապրելու իր կամքին:

Պատմական իրողութիւն է թէ Հ.Յ. Դաշնակցութիւնը իր արժանիքն ունի որպէս կազմակերպիչ Սարտարապատի եւ Պաշ-Ապարանի նակատամարտերուն եւ անոնց փառաւոր յաղթանակին, որուն շնորհիւ իր անկախութիւնը գտաւ եւ հանրապետութիւն հոչակեց հայ ազգը:

Սակայն, Հայաստանի Անկախութեան տօնը բոլոր հայութեան տօնն է, որով հետեւ բոլոր հայերը, ինչ կուսակցութեան եւ ինչ համայնքի որ կը պատկանէին, անխտիր մասնակցեցան Անկախութեան պայքարին:

Հայաստանի մէջ, ներկայիս, ԱԱՐՏԱՐԱՊԱՏ անունով կոտոնուի Հայաստանի Անկախութիւնը: Սփիւրքի մէջ, ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ անունը կը կրէ ան:

Ի՞նչ փոյթ անունը:

Մէկ է իրականութիւնը: Դարերէ ի վեր չայ ժողովուրդը կորսնցուցած էր իր անկախութիւնը: Զունէր հայկական պետութիւն: Օտար իշխանութեան տակ էր: 1918ի ՄԱՅԻՍ 28ին, վերստին ճեռք ճգեց իր Անկախութիւնը:

Այս իրողութիւնն է որ կը տօնուի Սարտարապատ անունով՝ Հայաստանի մէջ, եւ Հայաստանի հանրապետութիւն անունով՝ Սփիւրքի մէջ:

ԱՊՐԻԼ 24ը տօնն է Հայուն ՀԱՅԱՏԱՐՄՈՒԹԵԱՆ:

Հաւատարմութիւն հանդէպ Քրիստոսի.

Քրիստոնեայ մնաց մեր ժողովուրդը:

Հաւատարմութիւն հանդէպ իր ազգային պատկանելիութեան.

Հայ մնաց մեր ժողովուրդը:

ՄԱՅԻՍ 28ը տօնն է Հայուն Քաջութեան ու Խիզախութեան,

ԱԶԱՏԱՑԵՆՑՈՒԹԵԱՆ ու ՅԱԻԷՏ ԱՊՐԵԼՈՒ ԿԱՄՔԻՆ:

... ԵՒ ԽՈՐՃՐԴԱՌՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Ստոյգ է թէ արդի Սովետական Հայաստանը գոյութիւն չէր ունենար առանց Մայիս 28ի հրաշքին:

Բայց, անուրանալի է նաեւ թէ՝ առանց սովետական կարգերու հաստատման Հայաստանի մէջ, Մայիս 28ի Հայաստանը չէր տոկար թրքական յարձակումներուն դիմաց եւ ոչ ալ ներկայ իր շարգաւած ու նախանձելի վիճակին կը հասնէր:

Սակայն, չենք կրնար գոհանալ ներկայ վարչածեւին մեզի տուած նիւթական առաւելութիւններով ու զոհել ինքնիշխան պետութիւն մը ըլլալու մեր իրաւունքը: Եւ խղճի ազատութիւնը:

Մեր ցանկութիւնն է, որ անկերծ ու հաւատարիմ դրացիներ ըլլալով հանդերձ Ռուսիոյ հետ, մենք եւս, աշխարհի տարածքին, ունենանք մեր դեսպանները, եւ Մ.Ա.Կ.Օ.Ի ու միջազգային միւս կազմակերպութիւններու մէջ՝ Հայաստանի ներկայացուցիչները:

Ասկէ զատ, ինչպէս որ ազատօքն անաստուածութիւն ու նիւթապաշտութիւն կը քարոզուի մեր հայրենիքին դպրոցներուն մէջ եւ հրապարակներուն վրայ, կը սպասենք որ մեզի եւս խղճի ու խօսքի ազատութիւն տրուի քարոզելու Քրիստոսը մեր ժողովուրդին:

Հուսկ, ինչպէս որ իսլամներ, մեր հայրենիքին հողին վը ըայ, իրենց մզկիթն ունին, մեզի եւս իրաւունք տրուի Հայաստանի մէջ ապրող հարիւր հազարներով մեր հաւատացեալներուն համար, որոնք տասնեակ տարիներէ ի վեր դիմում կը կատարեն և արդար իրաւունք կը պահանջեն, ուրոյն եկեղեցի մը և հայ կաթողիկէ եկեղեցական մը ունենալ ու:

Հայը Հայուն մէջ պէտք է տեսնէ ծշմարիտ և յոյժ սիրելի եղբայր մը: Ամէն Հայ հայրենիքի նուիրական քեկոր մըն է: Եթէ ճեռք ճեռքի տանք, մենք պիտի նմանինք անպարտելի դդեակի մը: Խարդինալ Աղածանեան

28 DE MAIO

FESTA DA INDEPENDÊNCIA DA ARMÉNIA

Por matanças organizadas e contínuas, e especialmente pelos massacres de 1915, o nosso inimigo derrubou os Arménios e considerou-os mortos e acabados.

Enganava-se o nosso inimigo.

O povo arménio, considerado morto, ressuscitou, três anos depois, graças a sua bravura e a sua vontade de viver eternamente.

É um fato histórico que o partido revolucionário arménio "TACHNAG" tem o seu mérito como organizador das batalhas de Sardarabád e Bach-Abarán e a sua gloriosa vitória graças à qual a nação arménia recuperou a sua Independência e proclamou a República.

Mas a festa da Independência da Arménia é a festa da Armenidade inteira, porque todos os Arménios - pertences - sem eles a que partido político e a que comunidade fosse - participaram indistintamente da luta da Independência.

Na Arménia Soviética, festeja-se, atualmente, a Independência da Arménia sob o nome de SARDARABÁD. Na Diáspora, leva o nome de REPÚBLICA DA ARMÉNIA.

Que importa o nome ?

A realidade é uma só. Por séculos, o povo arménio tinha perdido a sua independência. Não tinha governo arménio. Estava sob a dominação de autoridade estrangeira. Em 28 DE MAIO DE 1918 voltou a recuperar a sua INDEPENDÊNCIA.

É este acontecimento que se festeja na Arménia sob a denominação de Sardarabád, e na Diáspora sob o nome de República da Arménia.

24 DE ABRIL é a festa da FIDELIDADE do Arménio.

Fidelidade para com o Cristo :

permaneceu cristão o nosso povo.

Fidelidade para com a sua descendência e origem nacional:
permaneceu arménio o nosso povo.

28 DE MAIO é a festa da Bravura e da Intrepidez,

DO DESEJO ARDENTE DE LIBERDADE e

DA VONTADE DE VIVER ETERNAMENTE

do povo arménio.

Tradução: M. Ekizlerian

• • • E CONSIDERAÇÕES

É verdade que a atual Arménia Soviética não existiria não fosse o milagre do 28 DE MAIO.

Mas, é igualmente inegável que sem o advento e o estabelecimento do regime soviético na Arménia, não resistiria aos ataques turcos a Arménia de 28 de Maio, e nem poderia alcançar o próspero estado de desenvolvimento invejável da atalidade.

Entretanto, não podemos contentar-nos com as vantagens materiais oferecidas pelo regime atual e sacrificar o nosso direito de sermos um Estado soberano e Independente. E sacrificar a liberdade de consciência.

É nosso desejo - ao mesmo tempo que sinceros e fieis vizinhos da Rússia - que também nós tenhamos os nossos embaixadores em todos os países do mundo, e os nossos representantes da Arménia junto à ONU e nos demais organismos internacionais.

Além disso, do mesmo modo que se prega o ateísmo e o materialismo nas escolas e nas praças públicas da nossa pátria, aguardamos que também a nós seja dada a liberdade de consciência e de palavra para pregarmos o Cristo ao nosso povo.

E, finalmente, a exemplo dos muçulmanos que têm a sua mesquita em nosso próprio território pátrio, seja-nos concedido o direito de termos uma Igreja própria e um sacerdote arménio católico para centenas de milhares de nossos fieis que vivem na Arménia e que há dezenas de anos dirigem petições às autoridades exigindo esse direito a justo título.

"O Arménio precisa ver no Arménio um irmão verdadeiro e muito amado. Todo Arménio é um frangamento sagrado da pátria. Se nós nos darmos as mãos, pareceremos com uma fortaleza invencível".

Tradução: M. Ekizlerian

Cardeal Agagianian

ՀԳՈՀԱՆԱՆՔ ԱԿԵԼՑՈՒՔ ՏԱԼՈՎ

Սիրողը կու տայ՝
Բայց, տալը սիրոյ ապացոյց է
այն ատեն միայն,
երբ տրուի՝ սրտանց,
ուրախութեամբ
եւ առանց փոխադարձ ակնկալ ութեան։
Տալը սիրոյ ապացոյց է
այն ատեն միայն
երբ սիրողը կու տայ՝ իր կարողութեան չափով,
սիրելիին կարիքին չափով։
Տալը սիրոյ ապացոյց է
երբ տրուի՝ ոչ աղքատ նազարոսին
լոկ փշրանք ու աւելցուք ճգող
հարուստին պէս,
այլ ինքզինքը զրկող,
իր յետին լուման Աստուծոյ նուիրող
Աւետարանի այրի կնոջ նման։
Հարցը միայն մեր աւելցուք դրամին մասին չէ,
այլ եւ ժամանակին,
ու շաղրութեան,
քաջալերանքին,
աջակցութեան,
ինչպէս նաեւ բարոյական ու հոգեւոր
ամէն տեսակ օգնութեան մասին։
Որո՞ւ պէտք է որ տանք։
Աստուծոյ եւ մեր ընկերոջ։
Աստուծոյ, եւ մեր ընկերոջ տուած կ'ըւլանք
երբ տանք՝ եկեղեցւոյ եւ դպրոցին,
ծերանցին ու որբանոցին
եւ միւս բոլոր բարեսիրական հաստատութիւններուն։
Ինչո՞ւ պիտի տանք։
Որովհետեւ ինչ որ ունինք Աստուծոյ շնորհին ու պարզեւն է։
Մեր ունեցած դրամն ու ճիրքերը
միայն մեզի չեն պատկանիր, այլ բոլորին։
մենք պարզապէս անոնց մատակարարներն ենք։
Ասկէ զատ,
բոլոր մարդիկս եղբայր ենք իրարու。
տալը կամ չտալը ճգուած չէ մեր ազատ կամքին.
Խ ՞ ՞ ՞ պ ա ր տ ք է։
Ուստի, ՀԳՈՀԱՆԱՆՔ ԱԿԵԼՑՈՒՔ ՏԱԼՈՎ՝
եթէ իսկապէս կը սիրենք ...

Նշան Ժ.Վ. ՔԵՐԵՇԵԱՆ

NÃO NOS CONTENTEMOS DE DAR AS SOBRAS

Quem ama, dá.
mas, dar é prova de amor
somente quando se der de coração,
com alegria,
em abundância
e sem cálculos prévios de retornos recíprocos.
Dar é prova de amor
somente quando,
dá quem ama na medida de seus recursos,
na medida das necessidades do amado.
Dar é prova de amor
quando se der não como o rico largando
migalhas e restolhos
para o pobre Lázaro,
mas como a viúva do Evangelho
que se sacrifica
e oferece a Deus o seu último obolo.
O assunto não se refere somente às sobras do nosso dinheiro,
mas, diz respeito também ao nosso tempo,
nossa atenção,
nossa apoio,
nossa ajuda e nosso estímulo,
como igualmente à toda sorte
de auxílio moral e espiritual.
A quem devemos dar ?
A Deus e ao nosso amigo.
Teremos dado a Deus e ao nosso amigo
quando dermos à Igreja e à escola,
ao asilo dos velhos e ao orfanato,
e às outras instituições de caridade.
Porque tudo que possuímos é dádiva de Deus, é graça de Deus.
O dinheiro e o talento que temos
não pertencem somente a nós, mas são de todos,
e nós somos simplesmente os administradores desas riquezas.
Além disso,
todos nós, a humanidade toda, somos irmãos uns dos outros;
não estamos livres
de dar ou não dar:
é um dever de consciência.
Portanto, NÃO NOS CONTENTEMOS DE DAR AS SOBRAS,
se amamos de verdade !

Tradução: M. Ekizlerian

Mons. Nicanor Keheyán

28 Մայիսի 2 Յունի 1982

ԽԱՂԱՔԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ՈՒԽՏԱԿՈՐԸ

ՑՈՎՃԱՆԵՍ ՊՈՇԽՍ Բ. ՊԱՊԸ ԿԱՅՑՑԵԼԵ ԱՆԳԼԻԱ

597ին, բենեդիկտեան կրօնաւոր մը, Օգոստինոս, կը դրկուի Գրիգոր Մեծն Պապին կողմէ, Աւետարանը քարոզելու Անգլիա։ «Անգլիա յի Առաքեալը՝ միասին կը տանէր ծեռազիր Աւետարան մը, որպէս նըւը Պապին կողմէ այդ երկրի առաջին քրիստոնեան եկեղեցիին։ Այս եկեղեցին հիմնուեցաւ Քանթերպրի քաղաքին մէջ, որ այդ Յուլականէն ասդին կը շարունակէ ըլլալ Աթոռ երկրին Առաջնորդ Եպիսկոպոսապետին։ Հեռազիր Աւետարանը խնամքով պահուած կը մնա նոյն եկեղեցիին մէջ, դրուած Անգլիայի Առաքեալին։» աթոռին վրա։

450 տարի առաջ, Հենրիկոս 8րդ Անգլիայի թագաւորը 1509-1547 կը ջնջէ չորսի Պապին իրաւասութիւնը իր երկրի Եկեղեցիին ա, ինքինը յայտարարելով՝ «Միակ իշխանաւորողը եւ գերազոյն նետը Անգլիայի Եկեղեցիին։» ստեղծելով, «Անգլիական Եկեղեցին։»

Մայիս 29ին տեղի ունեցաւ պատմական հանդիպում մը - Յովհաննէս Պողոս Պապը, պետք Կաթողիկէ Եկեղեցիին, եւ Պատուելի Ռոպերթ Ռանսի, հոգեւոր 67 միլիոն անգլիականներու Քանթերպրիի պատմական Եկեղեցիին մէջ, համակրօնական պաշտամումք կատարելով և աղօթելով։ Միասնաքարար օրհնելով Եկեղեցին լեցնող քազմութիւնը։ Մինչ հնչէին Եկեղեցիին պատմական զանգակները, երկու հոգեւոր պետերը ստորագրեցին համագործակցութիւնի երաշխազիր մը ։ Ի նպաստ վերահաշտումի եւ Եկեղեցիներու Միութիւնի։ Նոյն առիթով, Քանթերպրիի Արքապիսկոպոսը կոչ ըրաւ քրիստոնեաներուն, որ քարծիացնեն իրենց աշքերը պատմական վէճերէն անդին, որոնք դժբախտաքար կայլ ափիսնեն Քրիստոսի Եկեղեցին։»

Քանթերպրիէն Յովհաննէս Պողոս գնաց, ինքնաթիռով, դէպի Լոնտոն, ուր պատարագեց քացօթեա, Ուէմպլէյի մարզադաշտին վրա։ 75 հազար ներկաներուն Պապը խօսեցաւ կրօնը զործնապէս ապրելու մասին եւ աղօթեց։ Մալվինեան Կրղջիներու պատերազմին մէջ յեռնող անգլիացիներուն եւ արժենթիցիներուն համար։ Մէկէ աւելի անզամներ ակնարկեց արիւնալի կոհիւն։ Յիշենք այս պատերազմէ մեռնողները եւ կրողները ։ Մէկո՞ որուին մահուան զէնքերը ։ Կերծ տրուի այս կոհիւն, որ արդէն հընծեց քազմաթիւ կեանքեր և կարծես, սահմանուած է ընդարձակուելու։ Ուեսթմինստրի մայր եկեղեցիին մէջ, Պատարազի ընթացքին, խնդրեց Խաղաղութեան Աստուծէ որ լուսաւորէ Կառավարիչները։

Մայիս 31ին Պապը այցելեց Մանչեստրը, երկրին կաթողիկէներուն քաղաքը։ Հիթոն Փառքի մէջ պատարագեց քացօթեա, 200 հազար ներկաներու եւ ծեռնառեց 12 նոր քահանաներ։ Շարունակելով, անցաւ միջնադարեան Եորք քաղաքը։ Եորքէն դէպի Եղիմբուրկ, Ակովիայի մայրաքաղաքը։ Մուրրէ յֆիլդի մարզադաշտին մէջ 50 հազար սկզբացի երիտասարդներուն խօսեցաւ քրիստոնէական պարտականութիւններու եւ սեռային քարոյականի շուրջ։

Մինչեւ ներկայիս կատարուած առաքելական շրջապատյաներուն մէջ, ասիկա, թերեւս, ամէնէն յանդուզն եղաւ։

Հաւաքեց՝ Փրոֆ. Խայրի Գոռուզեան

25

O PEREGRINO DA PAZ

O PAPA JOÃO PAULO II VISITA INGLATERRA (28 maio-2 junho)

No ano 597, um monge benedetino, Agostinho, foi enviado pelo Papa Gregório, o Grande, para evangelizar a Bretanha (atual Inglaterra). O "Apostolo da Inglaterra" levava consigo um manuscrito de Evangelho, como presente do Papa para a primeira igreja cristã daquele país. Esta foi estabelecida na cidade de Canterbury, que a partir daquela época continha a ser sede do Arcebispo Primaz do país. O Evangelho está guardado cuidadosamente naquela igreja, colocado na cadeira de "Santo Agostinho".

Há 450 anos, Henrique VIII, rei da Inglaterra (1509-1547), aboliu a jurisdição do Papa sobre a Igreja de seu país, declarando-se "o único protetor e supremo chefe da Igreja e do Clero na Inglaterra"; criando assim a "Igreja Anglicana", sendo o reinante do país o chefe da Igreja do país.

No dia 29 de maio houve encontro histórico: o Papa João Paulo II, chefe da Igreja Católica, e o Rev. Robert Runcie, chefe espiritual de 67 milhares de anglicanos, deram-se as mãos e se abraçaram na histórica Catedral de Canterbury, celebrando e rezando juntos, num culto ecumônico, e abençoando juntos a multidão que enchia a Catedral. Ao som dos sinos da Catedral, os dois chefes espirituais assinaram um compromisso de trabalhar "em favor da reconciliação e da unidade eclesiásticas". Na ocasião o Arcebispo de Canterbury apelou aos cristãos para que "erguem os olhos além das disputas históricas que, tragicamente, desfiguram a Igreja de Cristo".

De Canterbury, o Papa João Paulo II foi, em helicóptero, para Londres; celebrou Missa, ao ar livre, no Estádio de Wembley. Diante de 75 mil assistentes, o Papa falou sobre a prática regular da religião e fez uma prece para "todos os ingleses e argentinos que estão morrendo na guerra das Ilhas Malvinas". Referiu-se mais vezes ao conflito sangrento: "Lembremos os que sofrem com a guerra" . . . "Ponham de lado as armas da morte" . . . "Se ponha fim a esta luta, que já ceifou numerosas vidas e parece estar destinada a ampliar-se". Durante a Missa na Catedral de Westminster, pediu a Deus da Paz que "commova os governantes ingleses e argentinos".

No dia 31 de maio o Papa visitou Manchester, a cidade com maior número de católicos na Inglaterra. No Parque Heaton celebrou Missa campal para 200 mil pessoas e ordenou 12 novos padres. Anteriormente, encontrou-se com Grande Rabino de Commonwealth, Sir Emmanuel Jakobovits. A seguir, foi para a cidade medieval York; daí, para Edimburgo, capital da Escócia. No Estádio de Murrayfield houve encontro com 50 mil jovens escoceses, falando-lhes sobre os deveres cristãos e a ética sexual.

Foi uma peregrinação de emoção e ousadia, talvez a mais ousada.

Recolhido por Prof. Yessai Kerouzian

Ժողովրդական Գերյարգելիքն նախազահութեամբ, մեր համայնքին պատկանող խումբ մը երիտասարդներ, 3 Ապրիլ 1982ին, գումարնեցին իրենց անդրանիկ ժողովը՝ ծնունդ տալու համար Սան Փալւուի Հայ Կաթողիկէ Երիտասարդաց միութեան: Այնուհետեւ, ամէն Շաքարի կէտօրէ եար, հերթական ժողովներու միջոցաւ, բացարութիւններ առաջարկելիք միութեան նպատակին եւ գործունէութեան մասին:

Ընդհանուր ժողով մը կը նախատեսուի, Շաքաթ, 19 Յունիսին որուն պահի հրաւիրուին մեր բոլոր երիտասարդ երիտասարդունիները, 18էն 30 տարեկան:

Ա Դ Ր Ի Լ Ե Ս Ա Ն Ց Ո Ւ Շ Ա Տ Օ Ն

Համազգային Տօնակատարութեանց Յանձնախումբին նախաձեռնութեամբ, անցնող Ապրիլ 23ին, 24ին եւ 25ին յիշատակութեալ Ապրիլ-եան մեր նահատակներուն յուշափոնք:

Ապրիլ 23ին, ցուցադրութեալ Արմենիա երիտասարդաց միութեան այս առիթով պատրաստած շարժապատկերը:

Նոյն օրը, տեղի ունեցաւ հրապարակումը նուպար Խրիմեանի Հայերու ջարդերը գրքին, որ առ հասարակ լաւ ընդունելութիւն գտաւ:

Ապրիլ 24ին Սան Փալւուի Մայր Տաճարին մէջ, Կարդ Առնեսի օգնական, Գերագծ. Տեսիօ Կափսկոպոս պատրազ մատոյց ու քառորդեց ի ներկայութեան հայ հոծ բազմութեան մը: Ապա, համաշխարհային վերջին պատերազմին զոհուած Պարագիլցի զինուորներուն դամբարանին Վրայ ծաղկեպակ մը զետեղութեալ:

Երեկոյեան տեղի ունեցաւ Յուշատօն հայ Կեղրոնի Արարին մէջ:

Ապրիլ 25ին, Կիրակի, հայ երեք եկեղեցիներուն մէջ Պատարագ ու պաշտամունք կատարութեան, որմէ եար ժողովուրդը թափօրով ուղղութեալ դէպի Ապրիլ եանց յուշարձանը ուր ծաղկեպակ գետեղ - եցաւ:

Մ Ա Ց Ր Ե Ր Ո Ւ Ո Ր

Կիրակի, 8 Մայիսին, Ս. Պատարագէն յետոյ, Կոկիկ հանդէս մը սարքեցինք մեր սրահին մէջ ի պատիւ մայրերուն: Այդ առթիւ տարուան պատուոյ մայր հնտրուած էր տիկին Զայիտէ Ֆոնըզլեան:

Նոյն հանդէսին իրենց գործոն մասնակցութիւնը բերին Կիրակնօրեայ զպրոցին մեր աշակերտները::

Մօր մասին խօսք առաջ Գերյ. Նշան ծ.կ. Քէհէեան:

Տիկին Քրիստիան Լիզեթի Զաքըրեան տարուան ամէնէն երիտասարդ մայրը ընտրութեալ:

Ն Ո Ս Ս Ա Ն Տ Ի Կ Ա Տ

U. J. A. C.

Sob a presidência do nosso pároco, Mons. Nichan Keheyian, um grupo de jovens da nossa comunidade realizou, no dia 3 de abril, a sua primeira reunião, para dar nascimento à "União da Juventude Armênia Católica" de São Paulo (UJAC). Desde então, todos os sábados à tarde, em reuniões sucessivas, foram sendo dadas a esses jovens as explicações cabíveis quanto à meta e às atividades da agremiação em organização.

Está sendo prevista uma assembleia geral, para o próximo dia 19 de junho, sábado, para a qual deverão ser convidados todos os nossos jovens -moços e moças- de 18 a 30 anos.

DATA COMEMORATIVA DE ABRIL

Nos dias 23, 24 e 25 de abril, comemorou-se, sob a direção da Comissão Intercomunitária Armênia de Festejos de São Paulo, a data comemorativa dos nossos Mártires de Abril.

No dia 23, foi exibido o filme preparado a oportunidade pela União da Juventude Armênia de São Paulo. No mesmo dia, houve o lançamento do livro "Massacres de Armênios" da autoria do Dot. Nubar Kerimian, que, de modo geral, teve boa acolhida.

No dia 24, S. Excia. Dom Décio, bispo-auxiliar de S. Em. Dom Paulo Evaristo Arns, celebrou a Santa Missa e pronunciou o sermão na Catedral de São Paulo, com a presença maciça de nossos compatriotas. Após a cerimônia religiosa, foi colocada uma coroa de flores no túmulo dos soldados brasileiros sacrificados na última Guerra Mundial.

No domingo, 25 de abril, foram celebrados Missas e Ofícios nas três igrejas armêneas, após os quais o povo dirigiu-se em procissão ao Monumento aos Mártires Armênios, na Praça Armênia, onde foi colocada uma coroa de flores.

Դ Ի Ա Ճ Ա Տ

No domingo, 8 de maio, após a Santa Missa, realizamos em nosso Salão de Festas uma bela festinha em homenagem às Mães. Na ocasião, foi eleita "Mãe de Honra" do ano a Sra. Dna. Zaidé Fernezlian.

A festa foi abrilhantada com a valiosa colaboração dos nossos alunos da Escola Dominical.

Na oportunidade, usou da palavra Mons. Nichan Keheyian.

A Sra. Doutora Cristian Lisette Tchakerian foi eleita a mais jovem mãe do ano.

ACONTECIMENTOS SOCIAIS DA COMUNIDADE

De 1º de abril a 31 de maio de 1982

BATISMOS - Com alegria registramos os nomes das crianças batizadas.

- 1.- LEONARDO, filho de Antoine Haladjian e de Concetta Santoro H.
- 2.- EDUARDO, filho de Manuel Kassabian Neto e de Margareth Pedace Kassabian
- 3.- JOSE ROBERTO, filho de José Santurian e de Lúcia Augusto S.
- 4.- ROSANE, filha de Bedros Markarian e de Hasmik Markarian
- 5.- FABIANA, filha de Robert Kherlakian e de Joana Maria Biagi Kh.

NOIVADO - Parabenizamos o noivado de nossos jovens:

Jorge Behisnelian e Vania Djehdian 22/05/82

CASAMENTOS - Uniram-se com Sacramento do Matrimônio nossos jovens:

1.- Aram Dermendjian e Rita Nakashian	17/04/82
2.- Paulo Antônio Scheremeta e Cristina Kherlakian	15/05/82
3.- Levon Sevzatian e Maria Cristina Santarosa	29/05/82

DÍZIMO

Pedimos a quem ainda não deu sua contribuição do DÍZIMO relativa aos 1º e 2º trimestres, que entre em contato com a secretaria da Paróquia ou com os membros do Conselho da Comunidade.

LEMBRE-SE que sua COLABORAÇÃO é NECESSÁRIA!

FESTA DE SÃO GREGÓRIO ILUMINADOR

Com a comemoração dos festejos de seu padroeiro, São Gregório Iluminador, convidamos V. Sa. para a S. Missa que será celebrada por nosso Exarca Dom Vartan Boghossian.

Ocasião esta em que inaugura o Vestíario da Área Esportiva.

Data: 27 de junho de 1982.

Local: Av. Tiradentes, 718.

Horário: 10,30 Santa Missa.

12,00 Churrascada.